

rådsprotokollet över handelsärenden för samma dag) föreslagit riksdagen att till Lotsverket: Säkerhetsanstalter för sjöfarten för budgetåret 1936/1937 anvisa ett reservationsanslag av 392,700 kronor.

Kungl. Maj:ts förslag har icke givit riksdagen anledning till erinran. Riksdagen har endast, i anslutning till tidigare av riksdagen med hänsyn till då rådande förhållanden gjorda uttalanden, velat giva uttryck åt den förhoppningen att det för kommande år må bli va möjligt att för de ändamål, som med ifrågavarande anslag avses, bereda medel i större omfattning än vad under de senaste åren varit fallet.

Under åberopande av vad sålunda anförts får riksdagen anmäla, att riksdagen till Lotsverket: Säkerhetsanstalter för sjöfarten för budgetåret 1936/1937 anvisat ett reservationsanslag av 392,700 kronor.

Stockholm den 20 mars 1936.

Med undersåtlig vördnad.

Nr 95.

Godkänd av första kammaren den 17 mars 1936.

Godkänd av andra kammaren den 17 mars 1936.

Riksdagens skrivelse till Konungen i anledning av väckta motioner angående beredande av ökade möjligheter för arrendatorer att erhålla rösträtt vid val av vägstämmoombud.

(Konstitutionsutskottets utlåtande nr 22.)

Till Konungen.

Uti de inom riksdagen väckta, likalydande motionerna nr 11 i första kammaren och nr 32 i andra kammaren har hemställts, "att riksdagen för sin del måtte besluta sådan ändring av 1934 års lag om vägdistrikt, att arrendator, som erlägger vägskatt för arrenderad fastighet, erhåller rösträtt för fastigheten vid val av ombud till vägstämman".

Uti de jämväl inom riksdagen väckta likalydande motionerna nr 12 i första kammaren och nr 19 i andra kammaren har hemställts "att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla, att Kungl. Maj:t ville låta verkställa utredning om sådan ändring av den i 9 § första stycket gällande lag om vägdistrikt upptagna kvalifikationsbestämmelsen, att på sätt i motionerna utvecklats arrendator, som är skyldig svara för vägskatt, må erhålla rösträtt vid val av ombud till vägstämman, samt för riksdagen framlägga förslag härom".

Under åberopande av vad som anförts i konstitutionsutskottets, av riksdagen godkända utlåtande nr 22, varav ett tryckt exemplar härvid fogas, får riksdagen anhålla, att Eders Kungl. Maj:t ville föranstalta om utredning, huru-

vida och i vad mån arrendator civilrättsligt åvilande skyldighet att svara för vägs katt, som utgår för arrenderad fastighet, bör medföra samma verkningar i rösträttshänseende vid val av ombud till vägstämman, som skyldighet enligt lagen om vägdistrikt att utgöra sådan katt.

Stockholm den 17 mars 1936.

Med undersätlig vörndnad.

Nr 96.

Godkänd av första kammaren den 17 mars 1936.

Godkänd av andra kammaren den 17 mars 1936.

Riksdagens skrivelse till Konungen i anledning av väckt motion om viss ändring i 59 § lagen om vägdistrikt.

(Konstitutionsutskottets utlåtande nr 23.)

Till Konungen.

Uti en inom riksdagen väckt motion, nr 516 i andra kammaren, har hemställts, "att riksdagen måtte vidtaga den förändringen i § 59 lagen om vägdistrikt, att Kungl. Maj:t eller länsstyrelser tillerkännes befogenhet att på framställning av vägstämman medgiva vägdistrikt rätt att å kommunalnämnd eller särskilt utsedda förtroendemän överlåta vägs kattens debitering, uppbörd, indrivning och redovisning".

I 63 § första stycket lagen om väghållningsbesvärets utgörande på landet den 23 oktober 1891 stadgades, bland annat, att Eders Kungl. Maj:ts befallningshavande ombesörjer på vägstyrelsens därom framställda begäran, att vägs katten varder genom vederbörande i sammanhang med kronoskatterna debiterad, indriven och redovisad, på sätt om landstingsmedel är föreskrivet; ägande Eders Kungl. Maj:ts befallningshavande jämväl förordna om avskrivning av sådana avgifter till vägs kassan, som i anseende till bristande tillgång icke kunna indrivas.

I 63 § tredje stycket i samma lag finnas vidare särskilda regler och bestämmelser för det fall att väghållningsskyldiga önska överlämna debiteringen och uppbörden åt kommunalnämnd eller särskilt utsedda förtroendemän.

I 48 § lag om landsting den 20 juni 1924 stadgas, bland annat: "Länsstyrelsen ombesörjer, på landstingets därom framställda begäran, att de av landstinget till uttaxering beslutade medel under benämning landstingsmedel vardas genom vederbörande, i sammanhang med kronoskatterna, debiterade och indrivna samt i riksbanken insatta inom den tid och med det ansvar, som är för kronans uppbörd stadgat".

I det av 1929 års vägs akkunniga avgivna betänkande hade i 65 § i förslag till lag om vägdistrikt allenast stadgats att vad om debitering, uppbörd, indriv-